

Я є Україна. Світоглядний всесвіт українців

Про книгу

Книжка вводить читача у світоглядний всесвіт давньої України, знайомить із звичаєвою та матеріальною культурою нашого народу, що зароджувалась і відроджувалась з покоління в покоління під дахом «солом'яного храму», яким була українська хата. Автор розглядає скарби народної культури не як архаїчний спадок, а як генетичне джерело духовної пам'яті і сили для наступних поколінь. Україна — не зовні, вона — в кожному з нас. Для найширшого кола читачів.

Марія ЧУМАРНА

A woman in a glowing, patterned dress with arms outstretched against a starry background. The dress is dark with intricate, glowing white and orange patterns. Her arms are raised, and she is surrounded by a field of light rays and falling orange petals. The background is a dark, starry sky.

Я Є УКРАЇНА

СВІТОГЛЯДНИЙ
ВСЕСВІТ УКРАЇНЦІВ

МАРІЯ ЧУМАРНА

Я Є УКРАЇНА

СВІТОГЛЯДНИЙ ВСЕСВІТ УКРАЇНЦІВ

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

Видання присвячене 30-й річниці Незалежності України, здійснене за сприяння Міністерства культури та інформаційної політики України й Українського інституту книги. Видання призначене для безоплатного розповсюдження.

В ДОРОЗІ ДО СЕБЕ

На початку третього тисячоліття Україна розгублено зупинилась на перепутті.

Куди йти далі? Віками вистраждана й омріяна свобода прийшла в наш дім убогою старчихою, а зараз вповзла ще й війна. І настав час кожному задуматись над тим, а що ж таке істинна Воля? Чи є вона чинником державним або правовим, чи підлягає її суть означенню за законами людського права, чи залежить вона від того, як нас сприймають сусіди?

А може, дух Свободи – у найглибших тайниках наших душ, нашої духовної природи? Ми завжди бачили ворогів зовнішніх: вони були відверто зухвалі, агресивні, підступні, нищили нас фізично, плюндрували наші землі, руйнували саме середовище життя, зневажали нашу спадщину та історію.

І ось нині відчутно відкрилась сумна картина: найстрашніший ворог усередині нас. «Пізнай себе самого» – ця велична заповідь предків застерезливо пильнувала нас упродовж тисячоліть. Нинішня розгубленість на роздоріжжі епох – результат найперше зубожілості нашого духу, втрати зв'язку з духами предків, які завжди були для нашого земного світу оберігаючим покровом, жили нас енергією вічності.

Вороги навчили нас роз'єднуватись: по горизонталі історії розпинають Україну, ділячи її на язичницьку, християнську, московську, радянську. Пам'ять предків заведена через невідання своїх коренів: ми звикли «економити» на власній історії, обрубавши безпечно її коріння на глибині Київської держави. Туди дорога менш-більш протоптана для нас і позначена дороговказами чужинців. Глибше «німець», за визначенням Шевченка, не дав дозволу заглядати. То нам, нинішнім, так зручніше.

Але тепер Московія намагається обрубати уже вершечок нашої історії, зазіхаючи і на Русь, і на Київ, намагаючись стерти з лица землі навіть ім'я наше – Русь-Україна.

Тепер це невігластво, ця забудькуватість оголились війною: ворог б'є нас саме по слабкому місцю, відбираючи історію, мову, землю. Йому, виявляється, потрібне саме те, чого ми так легковажно зрікались.

Ця війна пробудила нас, загострила свідомість. На лезі меча наша душа і пам'ять освічуються покликом предків. Далі не зможемо ступити ані кроку, поки не збудимось від летаргічного сну забуття, не запрагнемо самі, без чужих підказок, вслухатись у Прамову своєї землі. Вона ще не замовкла навіки. Підкидає нам незотлілі черепки прадавньої культури, розкриває ключі могил, засвічується тайнами Слова. Одкровення прадавніх українських символів, закодованого тайнопису вічності приходять до нас несподівано у снах і ясновидіннях, змушують ще і ще раз вдивлятися і вслухатись у дивну симфонію звуків, ліній, барв...

Це говорить Україна...

І вона нагадує кожному, що поняття Я і Україна – нероздільні. Україна – це родова сукупність душ, що створили єдине опікунче сонце над нашою землею. Вона не існує окремо від нас лише як територія. Вона – в кожному з нас. І якщо кожен скаже собі з повною вірою й довірою: «Я є Україна!» – то ніхто не зламає цього моноліту.

У цій книзі робиться спроба бодай доторкнутись до тайн прадавнього світогляду наших попередників у найважливіших формах його відображення: у способі повсякденного життя, в казках, обрядових та календарних піснях, в орнаментиці писанок, вишивки та розпису. Образи сутностей Буття, символи його начал, мірностей світобудови просвічуються в кожній з цих форм правідання. Це символи первнів Буття – води і вогню, материнського і батьківського, земного і небесного: їх взаємодії у своїх найдавніших і найпоширеніших формах. В найрізноманітніших комбінаціях ці коди світотвору присутні у всіх проявах нашої нинішньої культури, бо є найбільш стійкими і надійними елементами архітектоники світобудови.

Діти Всесвіту – ми напоєні його енергією, мудрістю і силою. Ця сила розлита у всьому світоглядному космосі українців. Наша земна українська родина споконвіку була, є і буде проявленим образом Небесної Родини.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ